

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 500/2021
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Стајића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Панчеву Кт бр.491/19 од 29.12.2020. године и Основног суда у Панчеву 4Кв бр.18/21 од 09.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 12. маја 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Стајића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Панчеву Кт бр.491/19 од 29.12.2020. године и Основног суда у Панчеву 4Кв бр.18/21 од 09.03.2021. године, у односу на повреду из члана 485. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Панчеву Кт бр.491/19 од 29.12.2020. године, одбачен је као неблагоприятан трошковник адвоката Горана Стајића, изабраног браниоца окривљеног АА од 21.12.2020. године.

Решењем Основног суда у Панчеву 4Кв бр.18/21 од 09.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Стајића, изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Панчеву Кт бр.491/19 од 29.12.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Стајић, због повреде закона, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из образложења произилази да указује на повреду из члана 485. став 1. тачка 2) ЗКП и на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање, или да

побијана решења преиначи тако што ће подносиоцу захтева досудити тражене трошкове, увећане за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду из члана 485. став 1. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА наводи се да је одлуком Уставног суда Србије, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 27/2021 од 24.03.2021. године, утврђено да одредбе члана 262. став 2. ЗКП у делу који гласи: „Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана“ није у сагласности са Уставом и потврђеним међународним уговором, те је одредба члана 262. ЗКП у овом делу брисана из Законика о кривичном поступку, па су побијана решења, којима је одбачен као неблаговремен трошковник браниоца окривљеног јер је поднет по истеку рока од једне године од дана правноснажности, неуставна и као таква не могу остати на снази.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева, којима се указује на повреду из члана 485. став 1. тачка 2) ЗКП, нису основани.

Наиме, одредбом члана 168. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да закон или други општи акт који није сагласан Уставу или закону престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у службеном гласилу.

Одредбом члана 60. став 1. Закона о Уставном суду, прописано је да закони и други општи акти, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу се примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правноснажно решени.

Имајући у виду цитиране одредбе, те чињеницу да је одредба члана 262. став 2. ЗКП у делу који гласи: „Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1 овог члана“ престала да важи даном објављивања у „Службеном гласнику РС“ дана 24.03.2021. године, то је за овај део наведене законске одредбе све до 24.03.2021. године важила претпоставка уставности, па како су побијана решења донета пре 24.03.2021. године (првостепено решење 29.12.2000. године, а другостепено решење 09.03.2021. године), то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости

браниоца окривљеног, којима се указује да су оспорене правноснажне одлуке у време њиховог доношења засноване на одредбама закона за које је одлуком Уставног суда утврђено да су неуставне.

Стога је поднети захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу захтевом браниоца указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су образложења побијаних решења потпуно неразумљива и незаконита, која повреда не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених преко бранилаца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, те је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.